

Lucifer
a Kristus,
jednorozený Syn Boží

Ellen G. Whiteová

Sestavila Jutta Deichselová

Začátek velkého sporu:
Lucifer a Kristus, jednorozený Syn
Boží

Ellen G. Whiteová

Sestavila Jutta Deichselová

Maranathamedia.cz

Začátek velkého sporu: Lucifer a Kristus, jednorozený Syn Boží

Jak jsi spadl z nebe, ranní hvězdo, synu jitřenky? Byl jsi sražen k zemi, ty, vítězi nad národy?

Ty, který sis říkal v srdci: 'Zlezu nebesa, nad Boží hvězdy povznesu svůj trůn, budu zasedat na Hoře shromáždění, na nejzazším severu.

Vystoupím na vrchol oblaků, učiním se rovným Nejvyššímu.'
(Izajáš 14:12-14, JB)

Sám Pán dal satanovi svou slávu a moudrost a učinil ho zastíňujícím cherubem, dobrým, vznešeným a nesmírně milým. **Svého času byl Satan mezi obyvateli nebes, po Kristu, tím nejctěnějším z Boha a nejvyšším v moci a slávě.** {TA 28.1,2}

Postupně však **začal hledat svou vlastní čest** a využívat své síly, **aby upoutal pozornost** a **získal si chválu**. Postupně také anděly, nad kterými vládl, vedl, aby mu sloužili, místo aby věnovali veškerou svou moc službě svému Stvořiteli. **Tato cesta převrátila jeho vlastní představivost** a převrátila ty, kteří se implicitně podřídili jeho autoritě. {4SP 317.1}

Před pádem Satana se Otec radil se svým Synem ohledně vytvoření člověka. Zamýšleli vytvořit tento svět a stvořit na něm zvířata a živé věci a učinit k obrazu Božímu člověka, aby vládl jako vládnoucí panovník nad každým živým tvorem, který by Bůh stvořil. **Když se dozvěděl o tomto Božím záměru Satan, záviděl Kristu a žárlil, protože s ním se Otec ohledně stvoření**

člověka neradil. Satan byl z nejvyššího řádu andělů; ale Kristus byl nade všemi. (3SG 36.1)

Satan byl kdysi v nebesích ctihodným andělem, nejbližším po Kristu. Jeho obličej, podobně jako obličej jiných andělů, zářil vlídností a pocitem štěstí. Jeho čelo bylo vysoké a široké, což svědčilo o vysoké inteligenci. Měl dokonalou postavu, šlechetné a vznešené chování. **Ale když Bůh řekl svému Synu: "Učiníme člověka k obrazu našemu, začal satan na Ježíše žárlit. Přál si, aby se ho zeptali na radu, jak učinit člověka. Když se to nestalo, byl naplněn nenávisť, žárlivostí a hněvem. Chtěl mít v nebi nejvyšší čest hned po Bohu.** (EW 145.1)

Původní odpadlictví lze pochopit pouze jasným rozlišováním duchovních věcí. Ten spor v nebi začal sobeckým bojem o postavení, totiž Luciferovou touhou být rovný Bohu. **Roztrpčenost Satana ohledně chování v myslí myšlenky, že by se měl stát hlavou nebeského řádu se zpočátku zdála maličností, ale tím, že se touto myšlenkou zabýval, tak ta roztrpčenost byla posílena.** Krok za krokem přepočítával postavení, které mu Bůh určil, aby zůstal zaopatřen/udržován pouze v Bohu, **až se nakonec s nepřátelstvím díval na vše, co pochází od Ježíše Krista.** Satan se vzbouřil proti zákonům, kterými se řídí nebeské intelligence; a tím, že zákony představil v klamném světle, svou nevěrou a stížnostmi vtáhl s sebou do vzpoury i ostatní. {RH 30. května 1899, odst. [3]}

V nebeských radách bylo přednesen případ stvoření našeho světa. **Poté s vyhlídkou, že bude vládnout tehdejšímu světu, tam onen zastiňující cherub připravil svou žádost, že se stane knížetem. V tom mu nebylo vyhověno. Vládnout pozemskému království měl Ježíš Kristus; v souladu s Bohem se zavázal vzít**

svět se všemi jeho pravděpodobnostmi. Zákon Nebes by měl být standardním zákonem pro tento nový svět, pro lidské inteligence. Lucifer na Krista žárlil a tato žárlivost přerostla ve vzpouru, až s sebou vzal velké množství svatých andělů. Ježíš, Syn Boží, se nenechal oklamat Luciferovou sofistikou. Zůstal věrný zásadám a odolal všem argumentům Lucifera a všem andělům, kteří se postavili na jeho stranu, čímž dokázal, že jak obstál Kristus, tak mohl obstát každý anděl. {Ms43b-1891.3}

Satan... byl ctižádostiv na vznešenější pocty, které Bůh udělil svému Synu. Začal tedy Kristu závidět a andělům, kteří ho uctívali jako zastiňujícího cheruba, ztělesňoval, že on již nemá tu čest, jež mu byla udělena, a která jeho postavení vyžadovala. {TA 34.3}

Ponenáhlu začal Lucifer toužit po povýšení. V písmu svatém se praví: “Pozdvihlo se srdce tvé slávou tvou, k zlému jsi užíval moudrosti své příčinou jasnosti své.” Ezechiel 28:17. “Však jsi ty říkával v srdci svém... nad hvězdy Boha silného vyvýším stolicí svou... budu rovný Nejvyššímu.” Izajáš 13:13, 14. **Ačkoli veškerá jeho nádhera byla od Boha, začal ji tento mocný anděl pokládat za svou vlastní.** Nespokojen se svým postavením, ač ctěn z nebešťanů nejvíce, opovážil se bažít po poctách, náležejících toliko Stvořiteli. Místo aby se snažil o to, aby všechny stvořené bytosti projevovaly nejvyšší lásku a oddanost Bohu, usiloval o to získat jejich službu a věrnost pro sebe. **A protože bažil po slávě, kterou věčný Otec obdařil svého Syna, chtěl tento kníže andělů získat moc, která byla výsadou jedině Kristovou.** {PP 35.2} PP13.4

Lucifer Istivými narážkami, jimiž **dal najevo, že Kristus zaujal místo, které patřilo jemu**, tak zasel semena pochybností do mysli mnoha andělů. {TA 34.4}

Dokonalý soulad nebes byl nyní rozrušen. Luciferovy sklony sloužit sobě samému místo svému Stvořiteli vzbudily obavy u těch, kteří soudili, že sláva Boží má být svrchovaná. V nebeské radě andělé vedli s Luciferem při. **Syn Boží mu ukázal velikost, dobrotu a spravedlnost Stvořitele i posvátnou, neměnnou povahu jeho zákona. Bůh sám ustanovil řád nebes; a porušením tohoto řádu zneuctil by Lucifer jeho Tvůrce a přivodil by si tím svůj pád.** Avšak varování, učiněné s nekonečnou láskou a milosrdenstvím, vzbudilo jen ducha odporu. **Lucifer připustil, aby jej ovládla žárlivost na Krista, a stal se ještě odhodlanějším.** {PP 35.3} PP 14.1

Úmyslem tohoto vznešeného anděla bylo popřít nadvládu Syna Božího, a tak zlehčit moudrost a lásku Stvořitelovu. K tomu cíli napjal všechno své úsilí ten, jenž po Kristu byl prvním mezi nebešťany. **Avšak Bůh, který ponechává všem svým tvorům svobodnou vůli, neponechává nikoho bez ochrany před zmatenou sofistikou, jíž se vzpouira snaží ospravedlnit.** Ještě než vypukl velký boj, měli všichni jasnou představu o vůli Boha, jehož moudrost a dobrota byla zdrojem vši jejich radosti. {PP 36.1} PP 14.2

Král vesmíru povolal k sobě nebešťany, **aby v jejich přítomnosti ukázal skutečné postavení svého Syna a svůj vztah ke všem stvořeným bytostem. Syn Boží sdílel Otcův trůn a sláva věčného Boha je obklopovala.** Kolem trůnu se shromáždili svatí andělé, ohromný, nespočetný zástup — “počet stokrát tisíc tisíců a desetkrát sto tisíců” (Zjevení 5:11), nejvznešenější

andělé jako služebníci a poddaní, těšící se světlem, jež na ně padalo v přítomnosti Boha. Před shromážděnými nebešťany prohlásil Král, **že jedině Kristus, jednorozený Boží, může plně pochopit jeho úmysly a že jemu přísluší provádět Boží vůli. Syn Boží prováděl Otcovu vůli při tvoření všech nebešťanů; a jemu, právě tak jako Bohu, náleží jejich úcta a oddanost.** Kristus je stále nadán božskou mocí při tvoření světa a jeho obyvatel. **Avšak při tom neusiluje o získání moci nebo o vlastní povznesení proti úmyslům Božím, nýbrž velebí slávu Otce a provádí jeho milosrdné a laskavé úmysly.** {PP 36.2} PP 14.3

Andělé s jásotem potvrdili nadvládu Kristovu, pokořili se před ním a vzdali mu svou lásku a úctu. Lucifer se sklonil s nimi, avšak v jeho srdci byl zvláštní prudký rozpor. Věrnost, spravedlnost a oddanost bojovaly s nenávisť a žárlivostí. Zdálo se, že vliv svatých andělů na něho zapůsobil. Když písně chvalozpěvů zpívaných tisíci šťastných hlasů stoupaly v melodických vlnách, zdálo se, že duch zla zanikl. Celou jeho bytostí pronikla nevýslovná láska; jeho duše se otevřela v lásce k Otci a Synovi v souladu s ostatními zbožňovateli. Avšak znovu naplnila jej pýcha z vlastní slávy. Vrátila se touha po nadvládě a žárlivost na Krista. Lucifer si přestal vážit vysokých poct jako zvláštního daru od Boha, a proto přestal pociťovat vděčnost k svému Stvořiteli. Vypínal se ve své nádheře a povznesenosti a toužil rovnat se Bohu. Nebešťané jej milovali a ctili, andělé ochotně vykonávali jeho příkazy a uznávali jeho moudrost a slávu. **Syn Boží však byl vznešenější než on, byl v moci a vážnosti rovný s Otcem.** Sdílel s Otcem úradky, kdežto Lucifer nevstoupil v úmysly Boží. **“Proč”, tázal se tento mocný anděl, “by měl Kristus mít nadvládu? Proč je ctěn více než Lucifer?”** {PP 36.3} PP 14.4

„Podřídte se tedy Bohu. Odolejte ďáblu.“ Vyžeňte toho ducha, kterého ten, jenž žáril na Krista, uvedl do nebeských nádvoří. **Ty potíže v nebi přišly, protože Luciferovi, zářivému andělu, nebyla dána nadvláda nad Kristem.** {Lt146-1901,5}

Ale Lucifer, ten nejvelkolepější anděl po Kristu, považoval sama sebe za rovného Bohu a pro svou krásu a slávu se snažil, aby byl vedle Boha, a pak by Boží plány mohl realizovat. **Lucifer si takovýmto způsobem nárokoval postavení vedle Stvořitele. Ale Kristus byl tím jednorozeným Synem Božím.** Lucifer vedl válku v nebi a **nechtěl zaujmout pozici, jíž mu Bůh určil**, proto spadl ze svého vysokého postavení a nyní je ve světě soupeřícím prvkem proti plánům Boha a má velkou moc zlákat a oklamat duše, aby je zničil. Na světě jsou dvě strany, ta pravá a ta falešná. {Lt189-1909,29}

Andělé byli vyloučeni z nebe, protože nepracovali ve svornosti s Bohem. **Spadli ze svého vysokého postavení, protože chtěli být vyvýšeni.** Přišli, aby sami sebe povýšili a zapomněli, že jejich krása postavy a charakteru pochází od Pána Ježíše. **Tuto skutečnost [ti padlí] andělé zatemnili, že Kristus byl jednorozený Syn Boží, a dospěli k názoru, že se s Kristem nemají radit.** {TDG 128.2}

Můj bratře Cottrelli, mám pro vás zprávu, že jste v nejvyšším nebezpečí. Vaše pozice je falešná, kterou nelze udržet. V našem raném spojení s tímto dílem jsme prošli všemi těmi zkušenostmi mužů, kteří si nárokovali neomylnost. Po léta jsme se s tím museli střetávat a vždy jsme byli odneseni zpět ke zkušenosti prvního odklonu od pravdy v historii pádu Lucifera z nebe. On v nebeských nádvořích zaujímal zvláštní, vyvýšené postavení. **Nesmí mít nikoho vyššího, než je on sám. Pokud jde o účinnost,**

tak musí být hned po Bohu. Ale nad ním byl Kristus a Lucifer tvrdil, že musí být nad Kristem. Kristus byl jednorozený Syn Boží, sjednocený s Bohem. {Lt157-1910.1}

Dílo vzdoru proti zákonu Božímu, má své počátky v nebesích s Luciferem – oním zastiňujícím cherubem. Satan se odhodlal být prvním v nebeské radě a být rovný Bohu. On započal dílo vzpoury se svými anděly a hledal, jak mezi nimi rozšířit ducha nespokojenosti. A použil tak klamného způsobu, že mnoho z andělů bylo získáno do jeho loajality, i když jeho záměry byly plně známy. **Dokonce i ti loajální andělé neuměli plně posoudit jeho charakter, ani kam svou činnost směřuje.** Když se satanovi podařilo získat na svoji stranu mnohé anděly, vznesl svůj požadavek k Bohu a poukazoval, že je to přání andělů, aby on zaujal dosavadní místo, jež zastával Kristus. {1SM 222,2}

Lucifer vykročil, aby mezi anděly šířil ducha nespokojenosti. Po nějakou dobu skrýval svůj skutečný záměr pod zdáním úcty k Bohu. **Naznačoval pochybnosti o zákonech, které řídí nebeské bytosti, a naznačoval, že andělé nepotřebují žádné takové omezení, neboť jejich vlastní moudrost je dostatečným vodítkem. Všechny jejich myšlenky byly svaté; nebylo pro ně možné, aby se zmýlili, stejně jako se nemýlí sám Bůh. Vyvýšení Syna Božího jakožto rovného s Otcem bylo představeno jako nespravedlnost vůči Luciferovi.** Pokud by toto kníže andělů mohlo dosáhnout svého skutečného, vznešeného postavení, celému zástupu nebes by vzešlo velké dobro, protože jeho cílem bylo zajistit svobodu pro všechny. Skrze Luciferovy úskoky se v nebeských nádvořích rychle uplatňovaly rafinované podvody. {EP 11.2}

Skutečné postavení Syna Božího bylo od počátku stejné. Mnoho andělů však bylo zaslepeno Luciferovými podvody. **On tak šikovně vstúpil do jejich myslí svou vlastní nedůvěrou a nespokojeností, že jeho jednání nebylo rozpoznáno.** Lucifer představil Boží záměry ve falešném světle, aby vyvolal nesouhlas a nespokojenost. I když o sobě tvrdil, že je dokonale věrný Bohu, naléhal na to, že kvůli stabilitě božské vlády jsou nutné změny. Zatímco tajně podněcoval neshody a vzpouru, působil, aby to vypadalo jako jeho jediný účel, že podporuje loajalitu a zachovává harmonii a mír. {EP 12.1}

Lucifer poukázal na showivavost Boha jako na důkaz své vlastní nadřazenosti, na znamení, že Král vesmíru ještě přistoupí na jeho podmínky. Prohlásil, že pokud budou andělé stát pevně při něm, mohli by ještě získat vše, po čem toužili. **Lucifer se plně oddal onomu velkému sporu proti svému Stvořiteli.** Tak se stalo, že Lucifer, „světloňoš“, se stal Satanem, „odpůrcem/protivníkem“ Boha a svatých bytostí. {EP 13.1}

S opovržením odmítal naléhavé prosby loajálních andělů a pranýřoval je jako bláhové otroky. **Už nikdy neuzná Kristovu nadřazenost.** Pevně se rozhodl, že si bude nárokovat čest, která mu bývala měla být udělena. A těm, kteří vstoupí do jeho řad, slíbil novou a lepší vládu, pod níž si všichni budou užívat svobody. Velký počet andělů naznačoval jejich záměr přijmout ho jako svého vůdce. **Lucifer doufal, že na svou stranu získá všechny anděly, že se vyrovná samotnému Bohu a že ho bude poslouchat celý nebeský zástup.** {EP 13.2}

Přesto ti loajální andělé naléhali na něj a na jeho sympatizanty, aby se podřídili Bohu; představili jim nevyhnutelný výsledek, pokud odmítnou. Varovali všechny, aby si zakryli uši před

Luciferovým klamným uvažováním, a **naléhali na něj a jeho následovníky, aby bez prodlení hledali přítomnost Boha a přiznali chybu spočívající v zpochybňování Jeho moudrosti a autority.** {EP 13.3}

Mnozí byli nakloněni činit pokání ze své neloajality a usilovat o to, aby byli znovu přijati do přízně u Otce a Jeho Syna. Ale Lucifer nyní prohlásil, že andělé, kteří se s ním spojili, zašli příliš daleko, než aby se vrátili; Bůh by stejně neodpustil. **Lucifer sám za sebe byl rozhodnut už nikdy neuznat Kristovu autoritu.** Zbývala jen jediná cesta, domoci se své svobody a násilím získat práva, která jim nebyla přiznána. {EP 13.4}

Nebeské rady nabádaly Lucifera, aby změnil své nasměrování. **Boží Syn ho varoval a prosil, aby se tak neodvážil zneuctít svého Stvořitele a přivodit si zkázu.** Satan však místo toho, aby se podvolil, tak těm, kteří ho milovali, představoval, že byl špatně souzený, že jeho důstojnost nebyla respektována a že prý jeho svoboda byla osekána. {4SP 317,2}

To, že Kristus ho pokládá za někoho, kdo potřebuje nápravu, a že se opovažuje zaujmout postavení nadřízeného, tak to v něm vzbudilo ducha odporu a obvinil Syna Božího ze záměru pokořit Lucifera před anděly. Zkresleným výkladem Kristových slov, přetvářkami a přímou lží si satan zajistil sympatie andělů pod svým vlivem a ti se s ním sjednotili ve vzpouře proti autoritě Nebes. {4SP 318.1}

Lucifer do posledního odmítl uznat, že si za své vlastní nasměrování zaslouží pokárání. Když se projevil důsledek jeho neloajality a bylo rozhodnuto, že se všemi svými sympatizanty musí být navždy vykázán z příbytku blaženosti, **tento arcipodvodník hodil vinu zcela na Krista. Satan a jeho zástupy jednomyslně prohlásili, že kdyby nebyli pokáráni, ke vzpouře**

by nikdy nedošlo, čímž za své nasměrování učinili odpovědného Krista. Původce vzpoury a všichni jeho přívrženci byli nakonec z nebe vykázáni, neboť umíněně a vyzývavě trvali na svém postoji, neúspěšně se pokusili svrhnout Boží vládu a přitom rouhavě tvrdili, že jsou oběťmi nespravedlivého útlaku. {4SP 318,2}

I když nedošlo k žádnému otevřenému ohnisku (vzplanutí, propuknutí, vzpoura, epidemie, přemnožení), mezi anděly nepostřehnutelně narůstalo rozdělení pocitů. **Někteří s přízní pohlíželi na Luciferovy narážky. Byli totiž nespokojení a nešťastní, neuspokojení s Božím záměrem, totiž vyvyšovat Krista. Ale andělé, kteří byli loajální, zachovali moudrost a spravedlnost božského nařízení. Kristus byl Synem Božím, (za)jedno s Ním, dříve než byli andělé povoláni k existenci. On vždy stál po pravici Otce. K čemu by nyní měly být neshody?**{EP 12.2}

Chceme, aby se vaše víra chopila živého zaslíbení. Chceme, aby vaše víra vyšla, aby bylo věřícím i nevěřícím ukázáno, že váš život je skryt s Kristem v Bohu. Má to tak být? Budeš zarmucovat Spasitele, který opustil královské dvory? Pro co to Spasitel udělal? **No, Lucifer, on se snažil; míval slávu v nebeských nádvořích, ale nyní usiloval o Kristovo místo hned vedle Boha. Dále chtěl být Bohem, ale nemohl toho dosáhnout.** {Ms86-1910.29} **Kristus byl jednorozeným Synem Božím a Lucifer, onen slavný anděl, kvůli této záležitosti započal válčení,** až musel být svržen na zem. On ví, co dnes říkám. Ví i to, kdykoli je nějaká společnost shromážděná jako vy tady. Lucifer ví, kdy se všemi možnými způsoby snažíme oslovit evangelizací, abychom získali mysl lidí. Má své prostředníky ustanovené tak, že až tohle

setkání skončí, naskytnou se okolnosti a tenhle nepřítel se pokusí získat vítězství. {Ms86-1910,30}

Nepřítel často pracuje s vaší myslí. Pokoušel se vstřípit do vaší mysli ty stejné touhy, které choval v srdci, když na nebeských nádvořích zastával pozici zastiňujícího cherubína. **Kristus je výslovný obraz osoby svého Otce a anděl v Synu mohli vidět dokonalé znázornění Boha. Lucifer toužil po cti a slávě, jež byly dané Kristu. Stal se tak sebevznešenějším, až se domníval, že kvůli svému vysokému postavení zastiňujícího cherubína může dělat, cokoli si zamane, a snažil se pro sebe získat postavení dané Kristu.** Ale Lucifer padl. Byl vyhnán z nebe; a nyní pracuje na lidských myslích a svádí je, aby šly v jeho stopách. Snaží se naplnit mysl pocitem sebevzvýšení a vést je k tomu, aby zneuctili Boha tím, že se odkloní od věrnosti pravdě a vymýšlejí mnoho věcí, které nejsou podle Božího řádu. {Lt55-1903.15}

Záznamy některých jsou podobné záznamům onoho vznešeného anděla, jenž v nebeských nádvořích obdržel postavení hned vedle Ježíše Krista. Lucifer byl zahalen slávou jako zastiňující cherubín. Přesto tento anděl, kterého Bůh stvořil a svěřil mu moc, zatoužil být jako Bůh. Získal si sympatie některých svých společníků tím, že vsugeroval kritizující myšlenky ohledně Boží vlády. Toto zlé símě bylo rozptýleno nanejvýš svůdným způsobem; a poté, co se vynořilo a zakořenilo v myslích mnohých, shromáždil myšlenky, které on sám nejprve vložil do myslí ostatních, a přinesl je před nejvyšší řád andělů jako myšlenky jiných myslí proti Boží vládě. A takhle Lucifer důmyslnými metodami, které sám vymyslel, zavedl vzpouru v nebi. {4BC 1143.1}

Bůh měl touhu, že nastane změna a **že se Satanovo dílo projeví ve své pravé tvářnosti (podobě). Avšak ten vznešený anděl**

postavením hned po Kristu, byl proti Synu Božímu. Dílo podkopávání bylo tak jemné, že se nedalo udělat, aby se před nebeským zástupem jevilo jako věc, jíž skutečně bylo; a tak došlo v nebi k válce a Satan byl vyhnán se všemi, kteří nechtěli stát na straně věrnosti Boží vládě. ... {4BC 1143.2}

Tento stav věci **existoval dlouhou dobu** předtím, než byl Satan odhalen a ti zlí vyhnáni. (Dopis 162, 1906)

Mezi anděly nastal spor. Lucifer a jeho stoupenci usilovali o zreformování Boží vlády. **Byli nespokojeni a nešťastni, že nemohli prozkoumat hloubku nekonečné Boží moudrosti ani pochopit záměry, proč byl Boží Syn tak velmi vyvýšen a proč Mu byla udělena neomezená vláda a další přednosti. A tak se část andělů vzbouřila proti autoritě Syna.** {SR 15.1}

Andělé, kteří byli věrní a loajální, usilovali o smíření tohoto mocného vzbouřeného anděla s vůlí Stvořitele. **Ospravedlňovali přenesení těchto poct na Krista a nezvratnými důkazy snažili se Lucifera přesvědčit, že tím, že Otec oznámil, že na svého Syna přenesl tyto pocty, jemu přece na cti nebylo. S horlivostí a důrazně vysvětlovali, že Kristus je Božím Synem, který existoval současně s Otcem již před stvořením andělů, že vždy stál po pravici svého Otce a nikdy Jeho dobrotivá, mírná a láskyplná autorita nebyla uváděna v pochybnost, že nikdy nevydával jiné příkazy mimo ty, jejichž vykonání přinášelo radost andělským zástupům. Zdůrazňovali, že Kristova pocta, jíž se mu dostalo od Otce v přítomnosti andělů, v ničem nezmenšuje čest, jakou Lucifer doposud vlastnil.** Andělé plakali a usilovně se snažili naklonit Lucifera, aby zanechal své nečestné záměry a podřídil se svému Tvůrci, vždyť až dosud všude

panoval pokoj a soulad, proč tedy toto neporozumění a odbojná vzpoura? {SR 15.2}

Lucifer začal být pyšný na svou slávu, a to živilo jeho touhu po nadvládě. **Pocty, které mu nebešťané prokazovali, nechápal jako Boží dar a nebyl za ně vděčný svému Stvořiteli.** Vyžíval se ve své slávě a vznešenosti a usiloval o to, aby se vyrovnal Bohu. Zástupy nebešťanů ho milovaly a ctily. Andělé radostně prováděli jeho příkazy, byl nejvíce obdařen moudrostí a slávou. **Božího Syna však nebešťané uznávali za knížete nebes, vždyť byl jedno s Otcem v síle a moci.** Kristus se podílel na všech Božích plánech, kdežto Lucifer nebyl do Božích záměrů tak hluboce zasvěcen. „Proč,“ ptal se tento mocný anděl, „má být Kristus vyvýšenější? Proč má vznešenější postavení než já?“ {GC 495.1}

Musíme pokořit svá srdce před Bohem. Potřebujeme hledat onu pokoru myslí, která zapovídá sobectví, pýchu, závist a žárlivost. Byla to žárlivost, která přinesla hřích do našeho světa. **Lucifer, anděl v nebeských nádvořích postavením hned po Kristu, podlehnul pocitům žárlivosti.** Usiloval o trůn Boží. **Byl rozhodnut vládnout nezávisle na Bohu. Hledal výsady, jež nemohou být dány žádné stvořené bytosti.** To ho vedlo ke vzpouře proti Bohu. O tom čteme: „V nebi nastal boj: Michael a jeho andělé bojovali s drakem. A drak bojoval, i jeho andělé, ale nic nezmohli. Na nebi už se pro ně nenašlo místo“. [Zjevení 12:7,8.] {Ms78-1901.2}

Křesťané jsou zapojeni do válčení. Církev militantní není ta církev vítězná. Ve svém dalším pochodu směrem k nebi musí následovník Krista bojovat na každém kroku. Naším protivníkem je ten, kdo kdysi stál v nebeských nádvořích jako první ze

zastírajících cherubů. Nepřetržitě paprsky slávy zahalující věčného Boha na něm kdysi neustále spočívaly. **Ale nejsa spokojen se svým postavením, ačkoliv byl v nebi ctěn nebeským zástupem, on začal pošilhávat po slávě, kterou Otec obdařil Syna.** Lucifer toužil být první v nebi. Takto do vesmíru uvedl hřích. Proč byl hřích dovolen (tolerován), nikdo nedokáže vysvětlit. Uspokojivý důvod pro existenci hříchu nelze uvést. Rovněž nelze uvést žádný důvod pro žárlivost, zlé domněnky, chamtivost a modlářství. Žádný člověk nemůže takové věci rozluštit. {Ms57-1902.4}

Nyní jsou na bitevním poli dvě velmoci. Satan, který v nebeských nádvořích byl kdysi v postavení hned po Kristu, tak se stal protivníkem člověka. **Lucifer před svým pádem usiloval o nadvládu, která byla dána Kristu, jenž však byl zajedno s Otcem v nebeské vládě.** V nebi nastala válka a Satan a všichni vzpurní andělé, které oklamal, byli potlačeni. Ti, kteří se postavili proti **vůli Boha spočívající ve jmenování Krista hlavním vládcem,** byli vyhnáni z nebeských dvorů a od té doby soupeří proti Nejvyššímu. {Lt24-1910.4}

Během konference Pacifické unie, která se konala v Mountain View loni v lednu, jsme se střetli s tvrdým odporem vůči vedení Ducha svatého. Dostala jsem zprávu pro vás a pro všechny, kteří si byli natolik jisti hodnotou svého úsudku, že cítili, že se nikdy nesmí vzdát názorů, které kdysi zastávali, ani ustoupit z pozice, kterou kdysi zaujali. Bylo mi přikázáno, abych ti řekla, že **pokud ty zaujmeš postoj, že se nikdy nemáš vzdát svých myšlenek, tak to znamená brát si za vzor Lucifera.** On se odmítl vzdát nebo změnit myšlenky, které - ohledně vstupu do komercialismu - vetkal do svých zkušeností. **Odmítl souznít s Kristem a byl odhodlán uskutečnit své plány.** {Lt132-1910.3}

Když Bůh nechtěl připustit Satanův nárok na pozici nad Svým jednorozeným Synem, Satan se vzbouřil. V nebi nastala válka a on byl vyhnán. Trval na svém nároku, aby měl postavení nad Kristem, ale válka vedla k tomu, že ztratil své postavení v nebeských dvorech. {Lt132-1910.4} Satan tedy přišel na tento svět a zde se rozhodl uskutečnit onu myšlenku, že lidé mohou být rovni Bohu. **Vedl lidi k tomu, aby pochybovali o Slovu Božím a nedůvěřovali Boží dobrotě. Protože Bůh je Bohem spravedlnosti a strašlivého majestátu, Satan způsobil, že oni na Něho pohlíželi jako na přísného a neodpouštějícího. Takto lidi zatáhnul, aby se k němu připojili do vzpoury proti Bohu, a na svět dolehla noc strasti. {Lt132-1910,5}**

Kristus se dobrovolně přihlásil, že půjde do našeho světa a předá lidem pravé světlo. **Bůh dal světu Svého jednorozeného Syna, aby zjevil Otce jakožto nejvyššího na nebi i na zemi**. Kristus přišel v podobě člověka, aby se utkal s nepřitelem a jeho nástrahami a zvítězil nad nimi. {Lt132-1910.6}

Když se Ježíš narodil, satan věděl, že je to Kristus, který přišel z Božího pověření zpochybnit jeho vládu. Andělské poselství potvrzovalo moc novorozeného krále a **satan se třásl. Dobře si uvědomoval, jaké postavení Kristus, milovaný Syn Otce, v nebi zaujímal**. Pomyšlení na to, že Boží Syn má přijít na zem jako člověk, ho ohromovalo a děsilo. Nerozuměl tajemství jeho veliké oběti. **Ve svém sobectví nebyl schopen takovou lásku k padlému lidstvu vůbec pochopit.** Lidé vnímali nebeskou slávu, pokoj a radost ze společenství s Bohem jen mlhavě, strážný cherub Lucifer je však znal velmi dobře. Když ztratil nebe, rozhodl se mstít a svádět k pádu další. Snaží se přimět lidi k tomu,

aby podceňovali nebeské věci a soustředili se jen na pozemské. {DA 115.2, TV 69.1}

Až do Kristovy smrti nebyla ani andělům a nepadlým světům plně odhalena satanova povaha (charakter). Největší nepřítel se tak přetvařoval, že jeho skutečné úmysly nepochopily ani svaté bytosti. Nerozuměly podstatě jeho vzpoury. {DA 758.3, TV 487.3}

Bytost obdivuhodné síly a slávy se postavila proti Bohu. Pán o Luciferovi říká: “Byl jsi věrným obrazem pravzoru, plný moudrosti a dokonale krásný.” Ezechiel 28:12. **Satan byl strážným cherubem. Přebýval ve světle Boží přítomnosti. Byl nejvyšší ze všech stvořených bytostí a jako první zjevoval vesmíru Boží záměry.** Když zhřešil, podváděl ještě zákeřněji a odhalení jeho skutečné povahy bylo vzhledem k postavení, jaké předtím u Otce zastával, ještě těžší. {DA 758.4, TV 487.4}

Bůh mohl satana a jeho stoupence snadno zničit. Ale neudělal to. **Nechtěl vzpouru potlačit násilím. Násilné donucovací prostředky jsou totiž nástrojem satanovy moci.** Boží zásady jsou úplně jiné. Boží vláda vychází z dobroty, milosrdenství a lásky. Těmito prostředky Bůh uplatňuje svoji moc. **Boží vláda je spravedlivá, jejím základem je pravda a láska.** {DA 759.1, TV 487.5}

Zlo má původ u Lucifera, který se vzbouřil proti Boží vládě. Před svým pádem byl zastíňujícím cherubem, jenž se vyznačoval svou dokonalostí. **Bůh ho učinil dobrým a krásným, co nejpodobnějším jako On sám.** (The Review and Herald, 24. září 1901) {4BC 1163.1}

Satan, náčelník padlých andělů, měl kdysi v nebi vznešené postavení. Byl ctěný hned po Kristu. **Znalosti, jež měl on i andělé, kteří s ním padli, o charakteru Boha, o Jeho dobrotě, o Jeho milosrdenství, moudrosti a znamenité slávě, učinily jejich vinu neodpuštělnou.** {4BC 1163.2} Nebyla možná žádná naděje na vykoupění těch, kteří byli svědky nevýslovné nebeské slávy a těšili se z ní, viděli náramný majestát Boha a v přítomnosti vši této slávy se proti Němu vzbouřili. Již neexistovaly žádné nové a úžasné projevy vznešené Boží moci, jež by na ně mohly zapůsobit tak hluboce jako ty, které již zažili. Jestliže se mohli vzbouřit v samotné přítomnosti nevýslovné slávy, tak již nemohli být uvedeni do příznivějších podmínek, které by je napravily. **Neexistovala žádná rezervní síla moci, ani žádné větší výšky a hloubky nekonečné slávy, které by přemohly jejich žárlivé pochybnosti a vzpurné reptání.** (Vykoupení; aneb Pokušení Krista na poušti, 18, 19). {4BC 1163.3}

Svržení Satana jako žalobce bratří v nebi bylo dosaženo Kristovým velkým činem tím, že se vzdal Svého života. Navzdory satanovu vytrvalému odporu se plán vykoupění prováděl. **Kristus člověka považoval za dostatečně cennou hodnotu, aby za něj obětoval Svůj život.** Satan vědouce, že říše, kterou si právě uzurpoval, že mu bude nakonec vyrvána, tak se rozhodl nešetřit bolestmi, aby zničil co možná nejvíce tvorů, jež Bůh stvořil ve Svém obrazu. **Satan člověka nenáviděl, protože Kristus mu projevil takovou odpouštějící lásku a lítost, a nyní se nepřítel připravil na to, že na člověku bude praktikovat všechny druhy podvodů, kterými by mohl být zatracen;** kvůli svému beznadějnému stavu pokračoval ve své cestě s ještě větší energií (The Spirit of Prophecy 3:194, 195). {7BC 973,10}

K boji o první místo vedl učedníky týž duch, který stál na počátku velkého sporu v nebesích a kvůli kterému Kristus sestoupil z nebe na zem a podstoupil smrt. Spasitel si představil Lucifera, „jitřenky syna“, který svou slávou převyšoval všechny anděly, jež obklopovali Boží trůn, a **byl v nejtěsnějším spojení s Božím Synem**. Lucifer řekl: “S Nejvyšším se budu měřit.” Izajáš 14:12,14. Jeho touha po vlastním vyvýšení vyvolala v nebi spor a vedla k vyhoštění velkého zástupu andělů. **Kdyby byl Lucifer skutečně chtěl být jako Nejvyšší, nikdy by neopustil místo, které mu bylo v nebi určeno. Duch Nejvyššího se totiž projevuje v nesobecké službě.** Lucifer chtěl mít Boží moc, ale ne Boží povahu. Snažil se získat nejvyšší postavení a člověk, který je veden jeho duchem, usiluje o totéž. V takových případech potom nutně dochází k odcizení, neshodám a svárům. Vlády se zmocňuje nejsilnější. **Satanovo království je královstvím síly.** Každý jedinec v něm pokládá druhého za překážku na cestě k úspěchu nebo za příčku v žebříku, po níž se může vyšplhat výš. {DA 435.2, TV 279.4}

Byla to Satanova touha po nadvládě, jež způsobila neshody mezi anděly. **Mocný Lucifer, „syn jitřenky“, si nárokoval právo na čest a autoritu nad Synem Božím; a tím, že mu to nebylo vyhověno, tak se rozhodl vzbouřit se proti vládě nebes.** Dovolával se proto k andělskému zástupu, stěžoval si na Boží nespravedlnost a prohlásil, že mu bylo hluboce ukřivděno. Jeho falešná představení získala na jeho stranu celou jednu třetinu všech nebeských andělů; a jejich sebeklam byl tak silný, že nebudou napraveni; přilnuli totiž k Luciferovi a tak s ním byli vyhoštěni z Nebe. {ST 25. října 1883, odst. [3]}

(Kristus) si vzpomněl na vytrvalost a zlobu Satana, který se směle potýkal s anděly v nebi, že jeho rozsudek byl

nespravedlivý, tvrdil, že u Boha neexistuje žádné sebezapření a že Satan – tím, že se snaží uskutečnit své záměry a mít svůj vlastní způsob - pouze napodoboval příklad Boha. Jestliže se Bůh řídil svou vlastní vůlí dokonale a neustále, proč by ti první synové stvoření k jeho obrazu, nemohli dělat totéž? Tímto argumentem Satan oklamal mnoho svatých andělů. **Neustále si stěžoval na Boží přísnost (tvrdost), stejně jako si děti někdy stěžují na přísnost svých rodičů, když jim brání v provádění plánů, které ničí vládu v rodině.** Místo aby se podřídil vůli Boží, odvrátil se od světla rozumu a postavil se proti Božím plánům. {3SP 77.1}

Satan je kníže démonů. Zlí andělé, kterým vládne, plní jeho příkazy. Jejich prostřednictvím rozmnožuje své prostředníky po celém světě. **On podněcuje všechno to zlo, které v našem světě existuje.** (SDA Bible Commentary, svazek 6, str. 1119)

Celý vesmír stanul v úžasu, že Kristus se sám pokoří, aby spasil padlé lidstvo, že ten, jenž putuje od hvězdy k hvězdě, od světa k světu, na vše dozírající, svou prozřetelností uspokojující všechny potřeby všech stvořených bytostí, se uvolí opustit svou slávu a vzít na sebe lidskou přirozenost. Nevinné bytosti druhých světů chtěly pochopit toto tajemství. **Když Kristus přišel na náš svět v podobě lidské, všichni sledovali s nejvřelejší účastí, krok za krokem, krvavou cestu od jesliček až po kalvárii, po níž krácel.** Nebe zaznamenalo urážky a výsměch, jichž se mu dostalo, a vědělo, že to bylo ze satanova popudu. Zaznamenávalo, jak postupuje rušivá činnost protivníků, jak **satan neustále zaplavuje lidstvo novou tmou, bolestí a útrapami, a jak tomu Kristus čelí.** Sledovalo zápas mezi světlem a tmou, když nabýval na síle. A když Kristus ve svém posledním smrtelném zápase na kříži zvolal “Dokonáno jest” (Jan 19:30),

zazněl vítězný jásot všemi světy a samým nebem. Velký zápas, který probíhal tak dlouho na tomto světě, byl nyní rozhodnut a Kristus byl vítězem. **Jeho smrt byla odpovědí na otázku, chová-li Otec a Syn tolik lásky k lidem, že projeví takové sebezapření a přinesou takovou oběť. Satan projevil svůj pravý charakter lháře a vraha.** Ukázalo se, že právě téhož ducha, jímž ovládal lidské pokolení, byl by projevil v případě, kdyby mu bylo bývalo dovoleno vládnout bytostem nebeským. **Celý vesmír se jednomyslně spojil, aby velebil správu Boží.** {PP 69.3, PP 41.2}

Satan svým vlastním jednáním si kove (kuje) řetěz, jímž bude spoután. Obyvatelé nebeského vesmíru ponosou svědectví o Boží spravedlnosti při jeho zničení. Nebe samo vidělo, čím by bylo nebe, kdyby satanovi bylo dovoleno v něm zůstat. **Všechny nepadlé bytosti jsou nyní sjednoceny v tom, že Boží zákon považují za neměnný.** Podporují vládu toho, který, aby vykoupil přestupníka, neušetřil svého vlastního Syna. Jeho zákon se ukázal jako bezchybný. Jeho vláda je navždy bezpečná. **Otec, Syn a Lucifer byli ukázáni ve svém skutečném vztahu jeden ke druhému.** Bůh podal neklamný důkaz Své spravedlnosti a Své lásky. {ST 27. srpna 1902, odst. [3]}

Nyní však přišla doba, kdy ta vzpoura má být definitivně poražena a satanova činnost a charakter odhaleny. Svým posledním velkým pokusem svrhnout Krista s trůnu, zahubit Boží lid a dobýt Boží město, se tento Arcipodvodník plně odmaskoval. Ti, kteří se s ním spojili, vidí totální selhání jeho věci. Kristovi následovníci a věrní andělé vidí celý rozsah jeho machinací proti Boží vládě. **Všichni se budou na satana dívat s odporem.** {TA 293.3}

Satan rozumí, že jeho vědomá vzpoura ho vyřadila z nebe... Jeho námitky proti Božímu milosrdenství a spravedlnosti nyní umlknou. Výtka, kterou se snažil vrhnout na Jehovu, spočívá zcela na něm samotném. A nyní se Satan sklání a vyznává spravedlnost svého rozsudku.... **Každá otázka pravdy a omylu v onom dlouhodobém sporu je nyní objasněna....** {TA 293.4}

Tak praví Panovník Hospodin: Byl jsi pečeti dokonalosti, plný moudrosti a dokonale krásný.

Byl jsi v Edenu, Boží zahradě, všemi drahokamy ozdoben - rubínem, topasem a jaspisem, chrysolitem, onyxem a berylem, safírem, tyrkysem a smaragdem - to vše krásně osazené ve zlatě klenotnickým dílem tepaném, to vše připravené pro tebe v den, kdy jsi byl stvořen.

Byl jsi pomazaným cherubem, určil jsem tě za ochránce. Byl jsi na Boží svaté hoře, mezi žhoucími kameny ses procházel.

Byl jsi dokonalý na cestách svých ode dne svého stvoření - než jsi byl shledán zlým.

Kvůli množství tvého obchodování se tvé nitro naplnilo krutostí a zhřešil jsi. Proto jsem tě vykázal z Boží hory, cherube ochránce, tebe jsem zapudil z tvého místa mezi žhoucími kameny!

Kvůli své kráse zpychl jsi, kvůli své nádheře jsi moudrost zahodil. Proto jsem tě tedy srazil k zemi, před očima králů, aby tě viděli.

Kvůli tomu, že máš tolik vin, že jsi vlastní svatyně znesvětil svými špinavými obchody, vyvedl jsem z tebe plameny, aby tě strávily. Nechal jsem z tebe jen popel na zemi, před očima všech, kdo tě viděli.

Všichni, kdo tě znali mezi národy, jsou z tebe zděšeni. Jsi odstrašujícím znamením - zanikl jsi navěky!"

(Ezechiel 28:12–19, B21)

Začátek velkého sporu: Lucifer a Kristus, jednorozený Syn Boží

Kristus je výslovný obraz osoby svého Otce a andělů v Synu mohli vidět dokonalé znázornění Boha. Lucifer toužil po cti a slávě, jež byly dané Kristu. Stal se tak sebezvznešenějším, až se domníval, že kvůli svému vysokému postavení zastiňujícího cherubína může dělat, cokoli si zamane, a **snažil se pro sebe získat postavení dané Kristu.** {Lt55-1903.15}

Satan svým vlastním jednáním si kove (kuje) řetěz, jímž bude spoután. Obyvatelé nebeského vesmíru ponosou svědectví o Boží spravedlnosti při jeho zničení. Nebe samo vidělo, čím by bylo nebe, kdyby satanovi bylo dovoleno v něm zůstat. **Všechny nepadlé bytosti jsou nyní sjednoceny v tom, že Boží zákon považují za neměnný.** Podporují vládu toho, který, aby vykoupil přestupníka, nešetřil svého vlastního Syna. Jeho zákon se ukázal jako bezchybný. Jeho vláda je navždy bezpečná. **Otec, Syn a Lucifer byli ukázáni ve svém skutečném vztahu jeden ke druhému.** Bůh podal neklamný důkaz Své spravedlnosti a Své lásky. {ST 27. srpna 1902, odst. [3]}